

**СУЧАСНІ ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ
ПІДГОТОВКИ КОМПЕТЕНТНИХ ФАХІВЦІВ**

Кайдалова Л.Г.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків

Анотація. У статті охарактеризовані сучасні педагогічні технології – інформаційна, тренінгова, проблемного навчання, особистісно-орієнтована технологія. Висвітлено їх вплив на підготовку фахівців у вищих навчальних закладах.

Ключові слова: педагогічна технологія, інформаційна технологія, тренінгова технологія, технологія проблемного навчання, особистісно-орієнтована технологія.

Аннотация. В статье охарактеризованы современные педагогические технологии – информационная, тренинговая, проблемного обучения, личностно-ориентированная технология. Освещено их влияние на подготовку специалистов в высших учебных заведениях.

Ключевые слова: педагогическая технология, информационная технология, тренинговая технология, технология проблемного обучения, личностно-ориентированная технология.

Abstract. The article describes the modern educational technology and information, training, problem teaching, personality-oriented technology. Lit their influence on the підготовку of specialists in higher educational institutions.

Keywords: pedagogical technology, information technology, training technology, technology of problem training, personal the focused technology.

Постановка проблеми.

Сучасна педагогічна технологія являє собою синтез педагогічних досягнень, поєднання традиційних, досконалих форм і методів із сучасними ефективними освітніми інноваціями. Педагогічна технологія ґрунтується на досягненнях психологічної, педагогічної та суспільних наук, передовому

педагогічному досвіді та ін. Упровадження сучасних педагогічних технологій у професійну підготовку фахівців у вищих навчальних закладах потребує подальших теоретичних та експериментальних педагогічних досліджень

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми педагогічних технологій торкаються дослідження Ю. Бабанського, В. Беспалька, В. Боголюбова, Виленский, М. Кларіна, І. Лернера, І. Прокопенка, К. Селевка, Н. Тализіної, І. Харламова, Н. Шестак, Ф. Янушкевича та ін.

Метою статті є: висвітлення теоретико-методичних аспектів упровадження педагогічних технологій у підготовку компетентних фахівців у вищих навчальних закладах.

Виклад основного змісту.

Педагогічні технології як основа підготовки фахівців з метою формування компетентностей і якостей передбачають розробку та впровадження сучасних методів наукової організації педагогічного процесу, контроль його якості та діагностику рівня освітньо-професійної підготовки. Підготовка фахівців носить випереджувальний характер, а саме: знання, вміння й навички студентів формуються, виходячи не з вимог сьогодення, а з перспективою на майбутнє, оскільки, навіть досконалі рекомендації й пропозиції щодо практичної діяльності значно втрачають свою значущість не тільки на час адаптації молодого фахівця до умов практичної діяльності, а й до моменту його випуску з навчального закладу.

Педагогічна технологія спрямована на формування компетентного фахівця на основі вдалого поєднання форм, методів і засобів навчання з професійною компетентністю та педагогічною майстерністю викладачів.

При виборі педагогічної технології важливо врахувати здібності тих, хто навчається, особливості конкретних видів професійної діяльності майбутніх фахівців. Педагогічні технології як основа професійної підготовки фахівців з метою формування професійних компетентностей та якостей передбачають розробку та впровадження сучасних методів наукової організації педагогічного процесу, контроль його якості та діагностику рівня

освітньо-професійної підготовки.

Упровадження сучасних освітніх технологій викликає суттєві динамічні зміни у викладацькій діяльності, збільшується роль педагогічної культури викладача як суб'єкта управління в навчальному процесі. Ці зміни носять дискретний, циклічний характер, тісно пов'язаний з життєвим циклом нововведення та залежать від дії психологічних чинників.

Основними чинниками для ефективного впровадження сучасних освітніх технологій є:

- готовність студентів до сприяння сучасних освітніх технологій;
- позитивна мотивація навчальної діяльності;
- готовність викладачів і студентів до творчої, інноваційної діяльності;
- оптимальний психологічний мікроклімат клімат освітнього процесу;
- педагогічна майстерність викладачів;
- врахування особливостей управління вищим навчальним закладом.

Практичні заняття спрямовані на формування компетентностей і якостей, закріплення теоретичних знань, формування умінь та навичок через індивідуальне виконання завдань відповідно до цілей.

На практичних заняттях студенти оволодівають методикою наукового дослідження, самостійного виконання поставлених завдань, вирішення конкретних виробничих ситуацій та ін.

Найважливішими завданнями практичних занять є формування практичної підготовленості майбутніх фахівців, що містить такі компоненти: уміння й навички пізнавальної діяльності; уміння й навички фахової діяльності; уміння й навички роботи в групі, комунікативні уміння та ін.

Серед сучасних педагогічних технологій особливе місце посідають тренінгові. Тренінг дозволяє за короткий час сформувати компетентності, уміння й навички та особистісні якості майбутнього фахівця, які неможливо сформувати застосовуючи традиційні форми навчання. Ігровий момент

занять, акценти на виконання практичних завдань сприяють мобілізації можливостей і здібностей усіх учасників тренінгу.

Упровадження професійних тренінгів як форми активного навчання, що призначена для формування комплексних умінь і навичок конкретного виду поведінки є ефективним для професійної діяльності та професійного спілкування майбутніх фахівців. Це досягається у ході імітаційного моделювання і вирішення безперервно ускладнюючих професійно орієнтованих ситуацій при педагогічній доцільності індивідуальної і групової діяльності тих, хто навчається.

Під час тренінгу ефективно формуються комунікативні компетентності, уміння й навички; відпрацьовуються різні форми поведінки; формується активна життєва позиція; знімаються бар'єри, що зашкоджують спілкуванню.

Тренінги у професійній підготовці майбутніх фахівців надають можливості: опанування новими вміннями та навичками та відпрацювання вже раніше набутих; відкриття в собі та в інших людей якостей працювати в команді, приймати рішення і нести відповідальність за них; активізації розумово-пізнавальної діяльності; формування навичок міжособистісного спілкування .

Використання інформаційних технологій у навчальному процесі суттєво змінює роль та місце викладача і студента в системі „викладач – інформаційна технологія навчання – студент”. Інформаційна технологія навчання – не тільки проміжна ланка передачі інформації. Зміна засобів та методів навчання сприяє зміні змісту навчальної діяльності, яка стає все більш самостійною і творчою, сприяє реалізації індивідуального підходу у навчанні.

Особливість інформаційних технологій полягає в тому, що мультимедійні та інтернет-технології дозволяють використовувати їх як засіб навчання, виховання, інтеграції в світову спільноту, впливаючи на особистість, її професійне самовизначення і становлення. Інформаційні

технології підвищують мотивацію навчання й стимулюють пізнавальний інтерес, зростає ефективність самостійної роботи.

Важливе місце у підготовці майбутніх фахівців посідають технології проблемного навчання. Технології проблемного навчання передбачають такий характер взаємодії викладача та тих, хто навчається, при якому під час передачі й засвоєнні навчальної інформації виявляються протиріччя, що створює проблемну ситуацію, результатом якої й буде вирішення пізнавального завдання.

Відзначимо, що метою технології особистісно орієнтованого навчання є гармонійне формування і всебічний розвиток особистості студента, повне розкриття його творчих сил, набуття власного “Я”, неповторної індивідуальності. Він має стати суб’єктом життєдіяльності, професійної діяльності, а не опанувати тільки певну сукупність загальнонаукових і професійних знань, навичок і вмінь.

Упровадження технології особистісно орієнтованого навчання передбачає зміну форм комунікації в навчально-виховному процесі, прийомів і засобів комунікативної діяльності, спрямованої на формування у майбутніх фахівців професійних та комунікативних компетентностей.

Дистанційні технології навчання можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти від дошки з крейдою до електронної дошки й комп’ютерних навчальних систем, від книжкової бібліотеки до електронної, від звичайної аудиторії до віртуальної.

Ефективність дистанційного навчання заснована на тому, що студенти самі відчують необхідність подальшого навчання, а не піддаються зовнішньому тиску. Вони мають можливість роботи з навчальними матеріалами в такому режимі та обсязі, який підходить безпосередньо їм. Ефект у значній мірі залежить й від того, наскільки регулярно займається той, хто навчається. Послідовне виконання контрольних-діагностичних завдань, а також підтримка у всіх питаннях викладача-координатора забезпечує планомірне засвоєння знань.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Упровадження педагогічних технологій, реалізація компетентнісного підходу у професійній освіті буде сприяти досягненню головної мети – підготовці кваліфікованого фахівця, який є конкурентноспроможним, здатним ефективно працювати на рівні світових і європейських стандартів, готового до постійного професійного росту, соціальної і професійної мобільності.

Список використаних джерел

1. Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи : Бібліотека з освітньої політики / Під заг. ред. О.В. Овчарук. – К. : „К.І.С”, 2004.3-21.
2. Татур Ю.Г. Компетентность в структуре модели качества подготовки специалиста // Высшее образование сегодня . 2004, №3.– С. 20-22.